

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6To/31/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121011921
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8121011921.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Moniky Halkociovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 7. decembra 2022, v trestnej veci obž. A. B. pre prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona v spojení s § 138 písm. b/, j/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 03. mája 2022 sp. zn. 3T/94/2021, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovanej A. B..

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 03. mája 2022 sp. zn. 3T/94/2021 bola obžalovaná A. B. uznaná za vinnú zo spáchania prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona v spojení s § 138 písm. b/, j/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

- v školských rokoch 2019/2020, 2020/2021 v období od 02.09.2019 do 27.08.2021 v obci B., okr. C. a inde z nedbanlivosti si ako biologickí rodičia riadne neplnili rodičovské povinnosti voči maloletým deťom C. B., nar.XX.XX.XXXX, D. B., nar. XX.XX.XXXX, A. B., nar.XX.XX.XXXX a E. B., nar. XX.XX.XXXX tým spôsobom, že zanedbávali plnenie ich povinnej školskej dochádzky na Základnej škole s materskou školou v Hermanovciach, okr. Prešov, čím im umožnili viesť záhaľčivý život, v dôsledku čoho maloletá C. B. v školskom roku 2019/2020 vymeškala v počte 139 neospravedlnených vyučovacích hodín, v školskom roku 2020/2021 v počte 313 neospravedlnených vyučovacích hodín, maloletý D. B. v školskom roku 2019/2020 vymeškal v počte 57 neospravedlnených vyučovacích hodín, v školskom roku 2020/2021 v počte 61 neospravedlnených vyučovacích hodín, maloletá A. B. v školskom roku 2019/2020 vymeškala v počte 9 neospravedlnených vyučovacích hodín, v školskom roku 2020/2021 vymeškala v počte 94 neospravedlnených vyučovacích hodín a maloletý E. B. v školskom roku 2020/2021 vymeškal v počte 95 neospravedlnených vyučovacích hodín, aj napriek písomným upozorneniam o zanedbávaní školskej dochádzky maloletými žiakmi doručovaných im sociálnou pedagogičkou, nespolupracovali so školou, nezúčastňovali sa triednych aktivít, nezaujímali sa o vzdelávacie výsledky a správanie maloletých detí v škole, nezabezpečovali im potrebné učebné pomôcky, vznikli im pozdĺžnosti voči škole na ZRPŠ.

Za to bol obžalovanej podľa § 211 odsek 3 Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona za rovnovážneho pomeru jednej poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písmeno l) Trestného zákona k jednej priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 písmeno m) Trestného zákona, uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona okresný súd obžalovanú na výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podala ihneď po jeho vyhlásení odvolanie obžalovaná, čo do výroku o treste. V neskoršie predložených dôvodoch odvolania obžalovaná prostredníctvom ustanoveného obhajcu zdôrazňuje, že ku skutku, ktorý sa jej kladie za vinu, sa v celom rozsahu priznala. Je toho názoru, že skutok nie je trestným činom, ale je možné ho kvalifikovať ako priestupok. Zo správy ÚPSVaR Prešov zo dňa 8.9.2021 a výpovede zástupkyne školy, jednoznačne vyplýva, že chovanie a správanie detí bolo bezproblémové a miera neospravedlnených vyučovacích hodín prekročila výlučne dcéra C. v rozsahu viac ako 100 hodín, avšak je nutné dať do pozornosti, že dcéra C. v školskom roku 2020/2021 ukončila plnenie povinnej školskej dochádzky. Obž. A. B. taktiež považuje za podstatné, že mal. deti mali obmedziť

plnenie si svojej školskej dochádzky počas pandémie, čo výrazným spôsobom prispelo k rozsahu neospravedlnených vyučovacích hodín, pričom súd na tieto okolnosti pri rozhodovaní neprihliadal. Má za to, že v jej prípade ide o neprimeraný trest s prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti. V neposlednom rade zdôrazňuje, že toho času je jediným rodičom, ktorý sa stará o deti, nakoľko manžel a otec detí F. B. je vo výkone trestu. Preto obžalovaná považuje trest odňatia slobody za neprimeraný a vo vážnom rozpore s oprávnenými záujmami mal. detí, o ktoré sa musí starať. Z uvedeného dôvodu pri dodržaní zákona a zásad ukladania trestu považuje za nesporné umožnenie uloženia podmieneného trestu odňatia slobody, prípadne iného alternatívneho trestu. Z tohto dôvodu obž. A. B. navrhuje, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok tak, ako je uvedené vyššie.

Na základe takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým obžalovaná podala odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej nie je dôvodné.

Úvodom krajský súd v tejto trestnej veci konštatuje, že obžalovaná na hlavnom pojednávaní konanom dňa 03. mája 2022, po zákonom poučení, urobila vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku, t.j. že je vinná zo páchania skutku, ktoré bolo po splnení procesného postupu podľa § 333 ods. 3 písm. c/,d/,f/,g/,h/ Tr. poriadku, a po návrhu prokurátora prijaté súdom, s tým, že dokazovanie v rozsahu v akom sa obžalovaná priznala sa nevykoná a vykonajú sa dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Vychádzajúc z ust. § 257 ods. 5 Tr. por. a § 371 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku, po preskúmaní trestného spisu, odvolací súd uvádza, že nezistil zásadné porušenie práva obžalovanej na obhajobu vo vzťahu k prijatému vyhláseniu výroku o vine. Keďže v danej trestnej veci krajský súd nezistil dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku, preskúmal len napadnutý výrok o treste.

Konanie obžalovanej bolo po právnej stránke zákonným spôsobom kvalifikované ako prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona v spojení s § 138 písm. b/, j/ Trestného zákona, pretože obžalovaná tým, že nedohliadala na plnenie si povinnej školskej dochádzky svojich detí C. B., D. B., A. B., a E. B., pričom tolerovali ich záškoláctvo, o čom mala vedomosť, svojím konaním vydala osoby mladšie ako osemnásť rokov nebezpečenstvu spustnutia, pretože im umožnili viesť záhaľčivý život a to po dlhší čas a na viacerých osobách, čím naplnila po objektívnej aj subjektívnej stránke obligatórne náležitosti uvedeného prečinu.

Prvostupňový súd sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zaoberal aj poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, pričom vyhodnotil existenciu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona (priznanie sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval) a priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 písm. m/ Tr. zákona (bol už za trestný čin odsúdený) a pri ukladaní trestu postupoval v zmysle § 38 ods. 2 Tr. zákona. S uvedeným hodnotením sa stotožnil aj krajský súd a v ďalšom na neho odkazuje.

Obžalovaná má v odpise z registra trestov štyri záznamy, pričom v dvoch prípadoch bola trestne stíhaná a odsúdená za rovnaký trestný čin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona, teda sa jedná u obžalovanej o špeciálnu recidívu k takémuto druhu trestnej činnosti a aj keď sa v jednom z nich hľadá na ňu, akoby nebola odsúdená, nezahladzuje sa samotné spáchanie trestného činu a pri posudzovaní osoby páchatela a jeho náchylnosti k páchaniu protiprávnej činnosti je možné aj na toto odsúdenie prihliadať. Zároveň krajský súd upriamuje pozornosť odvolateľky aj na jej zatiaľ posledné odsúdenie, podľa ktorého bola trestným rozkazom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 5T/49/2019 zo dňa 12.08.2019 odsúdená pre prečin ohrozovanie mravnej výchovy

mládeže, za čo jej bol uložený podmienený trest odňatia slobody na desať mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní jeden rok a šesť mesiacov, pričom skúšobná doba plynula do 17.03.2021. Teda teraz súdnej trestnej činnosti sa obžalovaná dopúšťala v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, čo tiež svedčí o tom, že si z predchádzajúcich uložených trestov, či už podmienených alebo alternatívnych trestov - trest povinnej práce, nevzala ponaučenie k tomu, aby viedla riadny život a vyhýbala sa takejto protiprávnej činnosti.

Odvolačný súd pri preskúvaní druhu trestu, jeho výmery a zaradenia do ústavu na výkon trestu odňatia slobody u obž. A. B. sa stotožnil s argumentáciou a odôvodnením uvedenom v rozsudku súdu prvého stupňa a z dôvodu neopakovania tam podrobne uvedených okolností a skutočností v celom rozsahu naň odkazuje. Má za to, že prvostupňový súd pri ich určovaní správne a zákonne vychádzal jednak z hodnotenia osoby obžalovanej a jednak závažnosti činu. S poukazom na hore uvedené skutočnosti možno konštatovať, že okresný súd v rámci všeobecných zásad platných pre ukladanie trestov dostatočne vyhodnotil všetky okolnosti, ako aj momenty, ktoré ovplyvňujú požiadavku ochrany spoločnosti a občanov pred páchaním takejto trestnej činnosti, pričom zvažil aj okolnosti na strane obžalovanej a že uložený nepodmienený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov, teda na samej dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby, zodpovedá zásadám pre ukladanie trestov z pohľadu individuálnej aj generálnej prevencie.

Zákonu zodpovedajúce je aj rozhodnutie okresného súdu o spôsobe výkonu uloženého trestu. Vychádzajúc z vyššie uvedeného je teda rozhodnutie prvostupňového súdu o tom, že výkon uloženého trestu odňatia slobody obžalovaná vykoná v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia správne, keďže obžalovaná nebola v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by jej bol uložený za úmyselný trestný čin.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovanej s týmito sa krajský súd nestotožnil. Obžalovaná bola v minulosti viackrát odsúdená za rovnaký trestný čin a ani to jej nezabránilo opätovne spáchať rovnakú trestnú činnosť. Aj početnosť podmienených odsúdení odzrkadľuje postoj obžalovanej k páchaniu trestnej činnosti a ku vedeniu riadneho života. Z uvedeného je zrejmé, že obžalovaná si z toho nevzala ponaučenie a je preto na ňu potrebné pôsobiť výkonom nepodmieneného trestu odňatia slobody. Predovšetkým osoba obžalovanej a najmä jej predchádzajúca trestná minulosť odôvodňuje uloženie takéhoto druhu a výmery trestu. Ohľadne neuloženia alternatívneho trestu krajský súd uvádza, že obžalovanej už bola raz takáto možnosť poskytnutá (viď trest povinnej práce uložený jej rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 3T/55/2016 zo dňa 10.04.2018, ktorý aj vykonala a hľadá sa na ňu, akoby nebola odsúdená), ale ani samotný výkon takéhoto trestu ju neodradil od spáchania ďalšej trestnej činnosti, za čo bola odsúdená trestným rozkazom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 5T/49/2019 zo dňa 12.08.2019 a to za prečin podľa § 211 ods. 1. písm. b), ods. 3 písm. a) Tr. zákona. Nadôvažok obžalovaná sa súdeného konania dopúšťala v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a ani samotná hrozba premeny trestu ju neprímala k tomu, aby dôsledne dohliadala na plnenie si školskej dochádzky jej deťmi, pričom bola viackrát na to upozorňovaná, o čom svedčia záznamy z pohovoru s rodičmi. Obžalovaná si pritom veľmi dobre, vzhľadom na jej 2 predchádzajúce odsúdenia za rovnaký prečin, uvedomovala protiprávnosť svojho konania, pričom ani správa o povesti od obecného úradu obce Hermanovce, nehovorí v jej prospech - ani jeden z rodičov sa o deti nestará a obaja rodičia často požívajú alkoholické nápoje a zanedbávajú starostlivosť o maloleté deti. Obžalovanej bolo teda ľahostajné, či si deti plnia alebo neplnia školskú dochádzku Zároveň je potrebné dodať aj to, že ukladanie alternatívneho trestu by v prípade obžalovanej už nemalo predpokladaný výchovný vplyv, aby viedla riadny život a nedopúšťala sa ďalšej trestnej činnosti, a to najmä z pohľadu jej predchádzajúceho správania sa.

K spochybnovaniu skutku ako trestného činu, pričom by sa mohlo podľa obhajoby jednať o priestupok, krajský súd poukazuje na to, že obžalovaná urobila vyhlásenie o vine a to aj ku právnej kvalifikácii konania uvedeného v obžalobnom návrhu, ktoré bolo po vyjadrení procesných strán (dokonca aj obhajcu) súdom prijaté, čím sa výrok o vine a aj právnej kvalifikácii stal právoplatným. Obžalovaná bola pritom už od prípravného konania zastúpená obhajcom a teda ani nemohlo dôjsť k závažnému porušeniu práva na obhajobu, ktoré ako jediný dovolací dôvod umožňuje odvolaciemu súdu preskúmať napadnutý rozsudok aj vo výroku o vine (§ 371 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku). K uvedenému odvolací súd poukazuje aj na to, že ak súd prijme vyhlásenie obžalovaného o vine alebo o tom, že nepopiera spáchanie skutku, podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku, dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný jeho spáchanie priznal, resp. nepoprel, nevykonáva, a teda medzi prípadným porušením práva na

obhajobu v prípravnom konaní a rozhodnutím o vine vydaným na základe takto prijatého vyhlásenia nie je daná príčinná súvislosť. V dovolaní, ktoré možno v tomto prípade podať len z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, t. j. ak bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu, tak môže dovolateľ úspešne namietať len chyby, ku ktorým došlo v súdnom konaní, v rámci ktorého obžalovaný predmetné vyhlásenie urobil. Najmä to, že obžalovaný nemal na hlavnom pojednávaní obhajcu, hoci išlo o dôvod povinnej obhajoby, resp. že nebol riadne poučený o následkoch vyhlásenia podľa § 257 ods. 1 písm. b) alebo c) Trestného poriadku, a to v rozsahu podľa § 257 ods. 5 a 8 Trestného poriadku, alebo že pred prijatím takéhoto vyhlásenia súd riadne nezisťoval skutočnosti podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku (viď Zbierka stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR č. 4/2021). Preto aj túto námietku považuje krajský súd za nedôvodnú.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd riadny opravný prostriedok obžalovanej vyhodnotil ako nedôvodný a jej odvolanie zamietol postupom podľa § 319 Tr. poriadku. Rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.